

Efterföljelse

Sjätte sönd e trefaldighet. Predikan av Arne Wikström

En gång fick jag ett brev från biskop emeritus Martin Lönnebo. Det var mycket hedrande. Ja, visserligen var det inte personligt, det var till alla präster i kyrkan - men ändå.

Med glädje och intresse har jag läst hans brev. Han delar i brevet med sig av sina funderingar kring situationen i vår kyrka.

- Kommer kyrkan att bestå?

Biskop Martin säger att kyrkan är stark i ekonomi och organisation.

Jättebra! Det verkar ju vara det avgörande nu för tiden.

Men trots detta, så är det nog ingen som riktigt på allvar funderar på att introducera Svenska Kyrkan på börsen.

För det finns väl en annan tanke med kyrkan än pengar?

Ja, teologin förstås! Dvs hur vi tänker kring Gud.

- Teologin i kyrkan är svag, säger biskop Martin.

Hoppsan! Det låter ju inte bra!

Och i nästa andetag säger biskop Martin:

- Svagast är kyrkan i spiritualitet (andlighet).

-Teologin är alltid viktig, men spiritualiteten, Kristi efterföljelse, är viktigast, menar biskop Martin.

Vi frestas i kyrkan att förväxla centrum med periferi.

Jesus säger i Bergspredikan:

Om inte er rättfärdighet överträffar de skriftlärdas och fariséernas så kommer ni inte in i himmelriket. Mt 5:20

Hur ska vi förstå detta?

Ja, Luther sjunger:

*Vår egen kraft ej hjälpa kan,
vi vore snart förströdda.
Men med oss står den rätte man,
vi stå, av honom stödda (Ps 237:2)*

Vi är helt beroende av Kristus, hans nåd och hjälp. Det handlar om Kristi efterföljelse. Att följa i hans spår.

Att tänka:

Hur skulle Jesus ha gjort i denna situation?

Biskop Martin säger:

*En församling där präst, arbetslag,
kyrkoråd och gudstjänstfirande församling
är med Kristus i centrum den kommer att
bestå.*

I Apg berättas om en man som var lam och som brukade försörja sig genom att tigga utanför templet i Jerusalem.

En dag kom Petrus och Johannes förbi. Mannen sträckte ut sin hand som vanligt.

Petrus sa till honom:

Silver och guld har jag inte, men vad jag har, det ger jag dig. I nasarén Jesu Kristi namn: stig upp och gå.

Och mannen blev frisk. (Apg 3)

Det berättas om den helige Franciscus att han en gång var på väg in mot Rom tillsammans med en broder.

De såg de vackra kyrkorna, och brodern utbrast:

- *Vilken prakt! Nu kan inte kyrkan säga: Silver och guld har jag inte.*

- *Nej. genmälde Franciscus, men hon kan inte heller säga: I nasaréns Jesu Kristi namn: stå upp och gå.*

Kyrkan har svårare att hålla sig frisk i medgångstider. I de länder där de kristna förföljs finns den friskaste andligheten.

Där är risken att förväxla periferi med centrum inte lika stor som hos oss i västerlandet.

Den mest spridda kristna boken näst Bibeln torde vara Thomas à Kempis *Om Kristi efterföljelse*.

Möjligen i konkurrens med Kristens resa av John Bunyan.

Thomas levde ca 100 år före Luther. Att leva i Kristi efterföljelse är alltså ingen ny fråga.

Dag Hammarskjöld hade den boken i sin portfölj när han omkom 1961.

Vad innebär det då att leva i Kristi efterföljelse?

Ja, det innebär att följa efter Jesus och göra som han. Att se honom som en förebild och föredöme i det liv man lever.

Att ställa frågan:

- Hur skulle Jesus ha gjort i denna situation?

Ibland kan det vara svårt att svara på en sådan fråga - men lyssna till hjärtats röst! Anden är visserligen lågmäld men talar ditt språk i ditt hjärta.

Anden är källan som du ständigt bär med dig.

Den kristna efterföljelsen kräver inte perfekta människor!

Vi litar till nåden.

Hur skulle det annars se ut?

Nils Bolander skrev en dikt:

*Trasiga redskap tar han i sin hand
och arbetar med i sitt åkerland.
Plogar som ingen vill plöja med*

Ställer han i ordning, denne mästerned.

*Dem som människor inte förstod
utvalde Gud i sin redskapsbod.
(Korset blommar 1975.)*

När Jesus möter en människa säger han inte: "Tror du på trosbekännelsen?"

Han säger bara: Följ mig!

Vår nyvalde ärkebiskop Martin Modeus sa nyligen i en intervju:

*Kyrkan ska stå så nära Jesus
att vi ser det Jesus ser,
då kan vi även tala det Jesus talar
och göra det som Jesus gör.
Det är efterföljelse,
en kyrka som lever nära sin Herre.*

*Vi kommer ibland bli anklagade för att vara
vänster och ibland höger. Men vår uppgift
är att följa Kristus.*

Ibland går jag och nynnär på Frank Ådals radikala låt:

*Att lämna allt och följa mig
kan kosta dig ditt liv
men jag ger dig mycket mera
Att gå min väg och lyda mig
är ändå värd sitt pris
för jag står vid din sida.*

Vi ber med den heliga Birgitta:

*Visa mig vägen
och gör mig villig att vandra den.*

*Vådligt är att dröja
och farligt att gå vidare,
så uppfyll då min längtan
och visa mig vägen.*

*Jag kommer till dig, så som den
sårade kommer läkaren.
Ge, o Herre, mitt hjärta ro.
Amen*